

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/107/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118216256
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6118216256.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej, JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: BEKWOODCOTE s.r.o., so sídlom Vajnorská 135, 831 04 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, IČO: 31 364 951, zastúpeného zástupcom Právny dom - advokáti, s.r.o., so sídlom Dlhá 2, 974 05 Banská Bystrica, IČO: 36 857 793, proti žalovanému: v 1/ rade VASat s.r.o., so sídlom Obchodná 39, 811 06 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 660 035, v 2/ rade D. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX R. XXX, zastúpenému právnym zástupcom JUDr. Igorom Horanským, advokátom, so sídlom E.F. J. XXXX/X, XXX XX H., v konaní o zaplatenie 42.393,11 Eur s príslušenstvom, zmluvnou pokutou, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, o odvolaní žalovaného v 2/ rade proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 5Cb/17/2018-97 zo dňa 2. októbra 2018 v spojení s opravným uznesením č.k. 5Cb/17/2018-104 zo dňa 12. novembra 2018 a o odvolaní žalovaného v 2/ rade proti dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 5Cb/17/2018-204 zo dňa 22. októbra 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 5Cb/17/2018-97 zo dňa 2. októbra 2018 v spojení s opravným uznesením č.k. 5Cb/17/2018-104 zo dňa 12. novembra 2018 a dopĺňací rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 5Cb/17/2018-204 zo dňa 22. októbra 2019 p o t v r d z u j e .

Žalobca má voči žalovanému v 2/ rade n á r o k na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením a dopĺňacím rozsudkom rozhodol tak, že žalovaný v 2/ rade je povinný zaplatiť istinu vo výške 42.393,11 Eur spolu s príslušenstvom a zmluvnou pokutou vo výške za obdobia tak, ako je vyjadrené vo výrokovvej časti I. rozsudku okresného súdu spolu s priznaním nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- Eur.

2. Dopĺňacím rozsudkom okresný súd výrokom I. rozhodol, že žalovaný v 2/ rade je povinný zaplatiť rozsudkom Okresného súdu Námestovo zo dňa 02.10.2018, č.k. 5Cb/17/2018 priznanú istinu 42.393,11 Eur spolu s príslušenstvom spolu so žalovaným v 1/ rade, ktorý bol zaviazaný týmto plnením platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 34Up/72/2018 zo dňa 02.03.2018 s tým, že plnením jedného zo žalovaných v rozsahu jeho plnenia zaniká povinnosť plniť druhému z nich. Výrokom II. rozsudku okresného súdu bol žalobcovi proti žalovanému v 2/ rade priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku v spojení s opravným uznesením a dopĺňacím rozsudkom (ďalej len „rozsudok okresného súdu“, resp. „rozsudok súdu prvej inštancie“ - v správnom gramatickom tvare) poukázal na žalobu žalobcu, rozsah vykonaného dokazovania a zistil, že žalobca so žalovaným v 1/ rade uzavreli Rámcovú kúpnu zmluvu č. 2017/2190/TM-36660035 zo dňa 10.11.2016, na základe ktorej žalobca dodal žalovanému v 1/ rade ním vymienený tovar, a to v súlade

s čl. II bodu 1. Zmluvy, ktorý žalovaný v 1/ rade prevzal a ktorého cenu žalobca účtoval jednotlivými faktúrami č. 721902520, č. 721902521, č. 721902522, č. 721902584, č. 721902752, č. 721902754, č. 721902818, č. 721902885, č. 721903031. Okresný súd uviedol, že žalovaný v 1/ rade v celom rozsahu faktúry neuhradil, keďže bola vykonaná len čiastočná úhrada vo výške 3.897,62 Eur, započítaná na faktúru č. 721902520. Na zaplatenie faktúr bol žalovaný v 1/ rade zaviazaný platobným rozkazom vydaným v upomínacom konaní dňa 02.03.2018, sp. zn. 34Up/72/2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.04.2018, z ktorého dôvodu predmetom konania zostal nárok žalobcu smerujúci proti žalovanému v 2/ rade.

3. Okresný súd uviedol, že nárok žalobcu proti žalovanému v 2/ rade bol sporný, keďže žalovaný v 2/ rade dňa 10.11.2016 podpísal „Ubezpečenie pre predávajúceho“, kde v obsahu článku III. s odkazom na ustanovenie § 303 Obchodného zákonníka vyhlásil žalobcovi ako predávajúcemu, že ak kupujúci, ktorým bol žalovaný v 1/ rade, nespĺní voči žalobcovi ako predávajúcemu akýkoľvek záväzok vyplývajúci z kúpnej zmluvy alebo záväzok s kúpnu zmluvou súvisiaci, a to aj záväzok vzniknutý pred podpisom kúpnej zmluvy a/alebo akékoľvek záväzky, ktoré vzniknú kupujúcemu voči predávajúcemu v budúcnosti zo zmluvných vzťahov a/alebo iných právnych skutočností, uspokojí v celom rozsahu každý takýto nárok predávajúceho. Žalovaný v 2/ rade v tom čase vykonával funkciu konateľa a spoločníka žalovaného v 1/ rade - spoločnosti pod obchodným názvom PARRE & GOPA, s.r.o., so sídlom 027 12 Vitanová 231, IČO: 36 660 035, aktuálne pod obchodným menom - VASat s.r.o., so sídlom Obchodná 39, 811 06 Bratislava - mestská časť Staré Mesto. Z obsahu Ubezpečenia vyplynulo, že žalovaný v 2/ rade pri mene a priezvisku je označený ako „D. H., konateľ“, pri dátume narodenia nie je žiadna identifikácia a pri funkcii u kupujúceho je označený ako „majiteľ“, pričom pod uvedenou identifikáciou v zátvorke je uvedené „(ďalej iba ako „zodpovedná osoba“)“, ktorá konala za kupujúceho PARRE & GOPA, s.r.o., IČO: 36 660 035. Práve túto identifikáciu osoby jednostranne vyhlasujúcej žalobcovi ako veriteľovi, že uspokojí jeho záväzok, ak ho neuspokojí dlžník - kupujúci namietal žalovaný v 2/ rade v tom smere, že ako osoba ručiteľa nie je označená dostatočne jednoznačne a určito a ručiteľská listina je absolútne neplatná podľa ust. § 37 Občianskeho zákonníka.

4. Okresný súd poukázal na ust. § 303 Obchodného zákonníka, podľa ktorého pre platnosť ručiteľského vyhlásenia je potrebné, aby z neho vyplývalo, kto ručiteľské vyhlásenie robí, t.j. kto je ručiteľom, musí byť uvedený záväzok dlžníka, ktorý je ručením zabezpečený a musí obsahovať vyhlásenie ručiteľa, že splní určitý záväzok uvedený v ručiteľskom vyhlásení, ak ho nespĺní dlžník a musí byť konajúcou osobou, teda ručiteľom takéto vyhlásenie podpísané.

5. Žalovaný v 2/ rade namietal, že v Ubezpečení nie je označený dostatočne určito, keďže je uvedené iba jeho meno a priezvisko, a to, že ide o osobu konateľa a majiteľa spoločnosti. S touto argumentáciou sa okresný súd nestotožnil. Zo žiadneho ustanovenia nevyplýva povinnosť uvádzať žalovaným v 2/ rade iné údaje identifikujúce fyzickú osobu, či už dátumom narodenia, bydliskom a podobne, ak iným spôsobom je splnená podmienka určitosti označenej osoby, teda toho, kto je ručiteľom. Žalovaný v 2/ rade nespochybnil, že Ubezpečenie podpísal a ani to, že v rozhodnom období bol konateľom a majiteľom kupujúceho, a to žalovaného v 1/ rade, ktorý so žalobcom ako veriteľom uzavrel Zmluvu, ktorej súčasťou bolo Ubezpečenie a ani netvrdil, že by existoval iný D. H., ktorý by bol tiež konateľom a majiteľom kupujúceho, a preto bez ďalších identifikačných údajov - dátumu narodenia, rodného čísla, bydliska, nie je možné určiť, kto sa za dlh spoločnosti kupujúceho zaručil. Žalovaný v 2/ rade ako D. H. bol v rozhodnom období jediným konateľom a majiteľom spoločnosti kupujúceho s týmto menom a priezviskom, v mene spoločnosti kupujúceho uzavrel Zmluvu a jej súčasťou bolo Ubezpečenie, teda vedel, akú činnosť spoločnosť ako dlžník vykonáva (kupuje tovar) a či bude schopná kúpnu cenu prevzatého tovaru uhradiť a ako konateľ dlžníka mohol priamo ovplyvniť jeho činnosť tak, aby dlh z kúpnych zmlúv spoločnosť uhrádzala podľa dohodnutých podmienok.

6. Okresný súd dospel k záveru, že na platnosť ručiteľskej listiny tak ako to má na mysli ustanovenie 303 Obchodného zákonníka postačovalo v záhlaví Ubezpečenia ako ručiteľskej listiny uviesť, že žalovaný v 2/ rade D. H. je v čase podpísania tohto Ubezpečenia konateľom a majiteľom spoločnosti PARRE & GOPA, s.r.o., IČO: 36 660 035 a je ručiteľom dlžníka, v súdenom prípade slovným označením - (ďalej iba ako „zodpovedná osoba“), čo bolo jednoznačným a zrozumiteľným uvedením subjektu ručiteľa. Tvrdenie žalovaného v 2/ rade o tom, že bol upovedomený, že Ubezpečenie podpísal ako konateľ a majiteľ, bolo preto okresným súdom vyhodnotené ako právne irelevantné.

7. Rovnako nedôvodná bola aj námietka ohľadom neurčitosti záväzku, za ktorý prevzal žalovaný v 2/ rade ručenie, keďže požiadavka určitosti ručiteľského vyhlásenia bola splnená, ak bol záväzok vymedzený tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným záväzkom. Z ustanovenia § 304 ods. 2 Obchodného zákonníka vyplynulo, že ručením možno zabezpečiť aj záväzok, ktorý vznikne v budúcnosti a podľa judikatúry súdov ide o určitý záväzok aj v prípade, ak sa ručiteľ zaviazal splniť záväzky z konkrétnej zmluvy v súdnej veci z kúpnej zmluvy (vymedzením v čl. III. Ubezpečenia). NS ČR v konaní sp. zn. 32 Odo 629/2006 zaujal názor, že ručiteľské vyhlásenie, podľa ktorého sa ručiteľ zaviazal uhradiť „všetky finančné záväzky dlžníka, ktoré vznikli na základe konkrétnej úverovej zmluvy“, pokiaľ by ich neuhradil dlžník je určité a vzťahuje sa na všetky finančné záväzky dlžníka voči veriteľovi, ktoré pre neho vyplynuli z úverovej zmluvy, ako aj na záväzky dlžníka, ktoré vzniknú v budúcnosti, napríklad pri odstúpení od úverovej zmluvy. Podľa záveru okresného súdu toto rozhodnutie bolo priamo aplikovateľné na daný spor, keďže rieši zodpovednosť ručiteľa z ručiteľského vyhlásenia (Ubezpečenia pre predávajúceho), aj keď sa týka iného zmluvného vzťahu - Rámcovej kúpnej zmluvy, v súvislosti s ktorou bolo ručiteľské prehlásenie vykonané.

8. Na základe týchto zhodnotení a záverov okresný súd zaviazal žalovaného v 2/ rade za aplikácie ust. § 303 Obchodného zákonníka na zaplatenie istiny spolu s úrokom z omeškania, keď výška úrokov bola určená podľa ust. § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka a aj na zaplatenie dohodnutej zmluvnej pokuty s odkazom na čl. VI bod 2. Zmluvy vo výške 0,15 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania so splnením povinnosti, a to aj spätne k prvému dňu omeškania, ak omeškania trvá viac ako 30 dní. Právne posúdenie okresný súd založil na ust. § 303 a nasl. ustanovenia Obchodného zákonníka v spojení s ust. § 409 a nasl. ust. Obchodného zákonníka, ako aj § 369 ods. 2, § 369c Obchodného zákonníka v spojení s Nariadením Vlády SR č. 23/2010 Z.z..

9. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal proti žalovanému v 2/ rade nárok na 100 % náhradu trov prvoinštančného konania.

10. Podľa dopĺňacieho rozsudku okresný súd rozhodol, že žalovaný v 2/ rade je povinný zaplatiť rozsudkom Okresného súdu Námestovo zo dňa 02.10.2018, č.k. 5Cb/17/2018 priznanú istinu 42.393,11 Eur spolu s príslušenstvom spolu so žalovaným v 1/ rade, ktorý bol zaviazaný týmto plnením platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 34Up/72/2018 zo dňa 02.03.2018 s tým, že plnením jedného zo žalovaných v rozsahu jeho plnenia zaniká povinnosť plniť druhému z nich. V odôvodnení dopĺňacieho rozsudku okresný súd poukázal na žalobu žalobcu, o ktorej bolo rozhodnuté rozsudkom zo dňa 02.10.2018, č.k. 5Cb/17/2018-97 v spojení s opravným uznesením č.k. 5Cb/17/2018-104 zo dňa 12.11.2018 tak, že žalovaný v 2/ rade bol zaviazaný na zaplatenie istiny 42.393,11 Eur spolu s príslušenstvom, a to s úrokom z omeškania, zmluvnou pokutou a nákladmi spojenými s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- Eur. Druhým výrokom rozhodol o nároku na náhradu trov konania. Okresný súd v odôvodnení dopĺňacieho rozsudku uviedol, že o žalobe žalobcu proti žalovanému v 1/ rade nerozhodoval z dôvodu, že upomínací platobný rozkaz sp. zn. 34Up/72/2018 vydaný upomínacím súdom - Okresným súdom Banská Bystrica v časti o žalobe žalobcu proti žalovanému v 1/ rade nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 06.04.2018. Okresný súd Námestovo rozhodoval o nároku žalobcu proti žalovanému v 2/ rade, pričom nerozhodoval o previazanosti povinnosti žalovaného v 2/ rade v napadnutom rozsudku, s povinnosťou žalovaného v 1/ rade podľa (právoplatného) platobného rozkazu voči žalovanému v 1/ rade tak, ako spôsob plnenia požadoval žalobca v podanej žalobe vychádzajúc z postavenia žalovaného v 1/ rade ako dlžníka a žalovaného v 2/ rade ako ručiteľa. Okresný súd preto o previazanosti povinnosti žalovaného v 2/ rade rozhodol dopĺňacím rozsudkom.

11. Okresný súd v súvislosti s rozhodnutím dopĺňacím rozsudkom poukázal na ust. § 212 ods. 1 veta prvá CSP v spojení s ust. § 225 ods. 1, 2, 3 CSP.

12. Z dôvodu, že okresný súd nerozhodoval o celej prejednávanej veci, a to o spôsobe previazanosti súdom uloženej povinnosti žalovaného v 2/ rade v napadnutom rozsudku majúceho postavenie ručiteľa s povinnosťou žalovaného v 1/ rade podľa (právoplatného) platobného rozkazu majúceho postavenie dlžníka, preto vydal podľa ust. § 225 ods. 1, 2 veta prvá CSP dopĺňací rozsudok, ktorý doposiaľ nenadobudol právoplatnosť a ktorým previazanosť plnenia žalovaného v 1/ rade s povinnosťou žalovaného v 2/ rade bola vyjadrená vo výroku dopĺňacieho rozsudku.

13. Proti rozsudku okresného súdu č.k. 5Cb/17/2018-97 zo dňa 2. októbra 2018 v spojení s opravným uznesením v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný v 2/ rade podaním zo dňa 03.12.2018 v spojení s doplnením odvolania. Žalovaný v 2/ rade v odvolaní nesúhlasil s rozsudkom okresného súdu a poukázal na ust. § 303, § 266 Obchodného zákonníka, § 35 Občianskeho zákonníka. Podľa žalovaného v 2/ rade vyhlásenie ručiteľa voči veriteľovi musí spĺňať formálne a obsahové náležitosti, najmä musí byť zrejme označenie - identifikácia ručiteľa, ako aj špecifikácia záväzku. Z hľadiska obsahu preto vyhlásenie musí obsahovať určenie dlžníka, veriteľa a ručiteľa tak, aby nevznikla pochybnosť, o ktoré osoby ide. Z výpisu z obchodného registra žalovaného v 1/ rade vyplynulo, že spoločníkom žalovaného v 1/ rade je Dimitar Petrov Dimitrov a konateľom je Ľudovít Horečný. Bolo teda zrejme, že D. H. nie je ani konateľom, ani spoločníkom žalovaného v 1/ rade. Podľa žalovaného v 2/ rade nie je možné dospieť k inému záveru ako k tomu, že Ubezpečenie, z titulu ktorého sa žalobca domáha zaplatenia žalovanej sumy, neobsahuje jasné, zrozumiteľné a nezameniteľné vymedzenie subjektu ručiteľa. Žalovaný v 2/ rade zdôraznil najmä skutočnosť, že ručiteľský záväzok prevzal konateľ žalovaného v 1/ rade, ktorým síce bol v tom čase žalovaný v 2/ rade, avšak existencia záväzku sa viaže práve na funkciu konateľa a nie fyzickú osobu, ktorej identifikácia nevyplývala z ručiteľského záväzku. Výkladom ust. § 303 Obchodného zákonníka preto možno dospieť k prezentovanému názoru, keďže dlžníkovým ručiteľom sa stane ten, kto veriteľovi vyhlásil, že ho uspokojí, ak nebude plniť dlžník. V danom prípade veriteľovi vyhlásenie, že ho uspokojí, ak tak neurobí dlžník, urobil konateľ spoločnosti PARRE & GOPA, s.r.o.. Okrem nedostatku identifikácie žalovaný v 2/ rade poukázal aj na to, že v obchodnom práve sa prejav vôle posudzuje podľa úmyslu konajúcej osoby. V danom prípade žalovaný v 2/ rade prevzal ručiteľský záväzok, avšak jeho úmysel vyplývajúci aj z jeho výpovede na pojednávaní, ručiť za záväzky žalovaného v 1/ rade sa vzťahoval len a výlučne na konateľstvo v obchodnej spoločnosti, ktorá je žalovaným v 1/ rade. Žalovaný v 2/ rade si vymienil pri podpise listiny o ručiteľskom záväzku zo dňa 10.11.2016, že za záväzky spoločnosti PARRE & GOPA, s.r.o. ručí konateľ. Žalovaný v 2/ rade preto vyjadril názor, že okresný súd vec nesprávne právne posúdil, čím je naplnený odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Žalovaný v 2/ rade preto žiadal rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením zmeniť tak, že žaloba bude zamietnutá.

14. V doplnení odvolania, ktoré bolo uskutočnené v zákonnej odvolacej lehote, žalovaný v 2/ rade namietal rozsudok okresného súdu ako neúplný, nejasný, nepresný, nedostatočne a neadekvátne odôvodnený, vrátane opomenutia podstatných skutočností na úkor žalovaného v 2/ rade. Žalovaný v 2/ rade namietal, že rozsudok okresného súdu vychádza z neúplného a nedostatočného zistenia skutkového a právneho stavu veci, osobitne pri posudzovaní údajnej ručiteľskej listiny v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka. Žalovaný v 2/ rade považoval rozsudok okresného súdu za nesprávny, diskriminačný, nespravodlivý a nezákonný. Žalovaný v 2/ rade poukázal na odôvodnenie rozsudku okresného súdu vo vzťahu ku ktorému odkázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR č. 72/2010, Najvyššieho súdu ČR č. 30 Cdo 4778/2009, Ústavného súdu SR č. 243/2007, č. 62/2008, keď apeloval na výklad obsahu právneho úkonu, zisťovanie prejavu vôle s tým, že ak v zmluve sú použité formulácie a pojmy, ktoré možno vykladať rozdielne, tak je spravodlivé vykladať ich v prospech strany, ktorá zmluvu nenapísala a v danej odvolacej veci listinu, a to Ubezpečenie ako ručiteľská listina bola pripravená žalobcom. Žalovaný v 2/ rade namietal, že ako fyzická osoba nepodpísal žiadnu zmluvu ani ručiteľský záväzok na zaplatenie dlhu právneho predchodcu žalovaného v 1/ rade voči žalobcovi. Žalovaný v 2/ rade nebol vyzvaný na úhradu dlžnej sumy, ktorej zaplatenie je predmetom sporu. Žalovaný v 2/ rade vyjadril, že jednostranný právny úkon Ubezpečenie pre predávajúceho nepodpísal ako fyzická osoba, ale ako konateľ spoločnosti PARRE & GOPA, s.r.o., a preto len táto spoločnosť, resp. žalovaný v 1/ rade ako právny nástupca tejto spoločnosti môže byť dlžníkom žalobcu. Žalovaný v 2/ rade namietal, že voči nemu ako fyzickej osobe žalobca nemá žiadnu pohľadávku, t.j. žiadny kauzálny vzťah medzi ním a žalobcom neexistuje a tento nevyplýva ani zo samotnej Rámcovej kúpnej zmluvy. V Rámcovej zmluve je ako kupujúci označený: PARRE & GOPA, s.r.o., IČO: 36 660 035 a Ubezpečenie pre predávajúceho bolo zo strany žalovaného v 2/ rade podpísané za kupujúceho, teda za spoločnosť PARRE & GOPA, s.r.o. konateľom spoločnosti a nie ako údajný ručiteľ, fyzická osoba D. H. nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX. V tejto súvislosti podporne poukázal aj na ust. § 133 CSP, a to označenie fyzickej osoby, ktorá sa označuje v žalobe menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu, dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom, čo v danom prípade sporné Ubezpečenie pre predávajúceho neobsahuje. Skutočnosť, že žalovaný v 2/ rade je konateľ spoločnosti totižto vedel i žalobca, a preto ani osoby konajúce za žalobcu nemohli na vec inak nazerať bez toho, aby to bolo na Ubezpečení pre predávajúceho uvedené tak, ako to tam uvedené je. Konanie žalovaného v 2/ rade ako konanie konateľa obchodnej spoločnosti je potrebné vzhľadom na judikatúru NS SR (sp. zn. 2 Obo 18/2011 zo dňa 13.10.2011) posudzovať ako záväzkový

vzťah, ktorý vznikol medzi žalobcom a obchodnou spoločnosťou, v ktorej bol v rozhodnom čase konateľom žalovaný v 2/ rade. Podľa ust. § 106 Obchodného zákonníka konateľ obchodnej spoločnosti ručí za záväzky spoločnosti len do výšky nesplateného vkladu. Žalovaný v 2/ rade poukázal na to, že samotná právna subjektivita obchodných spoločností a ich konanie prostredníctvom štatutárnych orgánov je jeden z princípov obchodného práva, a to s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu SR IV.ÚS 285/2012-17. Žalovaný v 2/ rade namietol pasívnu vecnú legitímáciu, pretože funkcia konateľa zanikla dňa 12.12.2017 a žaloba bola podaná na okresný súd dňa 22.01.2018 v čase, keď už funkciu nezastával. Žalovaný v 2/ rade z opatrnosti uviedol, že v zmysle čl. III bod 10. Rámcovej kúpnej zmluvy mal spor byť rozhodovaný v rozhodcovskom konaní. Žalovaný v 2/ rade mal za to, že závery okresného súdu nie sú logické, nie sú primeraným spôsobom odôvodnené a ide o prejav svojvôle, arbitrárnosti, a preto sú takéto závery ústavne neudržateľné.

15. Žalovaný v 2/ rade poukázal aj na princíp ochrany legitímnych očakávaní. V tejto súvislosti odkázal na judikatúru Ústavného súdu SR, Najvyššieho súdu SR a Európskeho súdneho dvora pre ľudské práva, príkladmo nálezy Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 17/1999 zo dňa 22.9.1999 a sp. zn. I. ÚS 54/02 zo dňa 13.11.2002. Ústavný súd SR niekoľkokrát judikoval, že súdy sú povinné vykladať a uplatňovať zákony ústavne konformným spôsobom. Je vždy potrebné uprednostniť ústavne konformný výklad a aplikáciu v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu a spravodlivé konanie tak, aby nebolo obmedzené základné právo a aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov konania. V tejto súvislosti žalovaný v 2/ rade poukázal na Čl. 2 ods. 1 a 3 CSP, ust. § 220 ods. 2 CSP, preto zotrval na odvolacom návrhu, a to zmeny rozsudku okresného súdu v spojení s opravným uznesením tak, že žaloba žalobcu voči žalovanému v 2/ rade bude zamietnutá.

16. K odvolaniu žalovaného v 2/ rade sa vyjadril žalobca. K odvolacím dôvodom žalobca uviedol, že sa pridržiava svojich doterajších vyjadrení a s námietkami žalovaného v 2/ rade nesúhlasí, keďže ich považuje za nesprávne a účelové. V záhlaví Ubezpečenia jednoznačne je uvedené a súčasne sú zadefinované pojmy bez možnosti ich zameniteľnosti a tieto sú vyjadrené tak v Ubezpečení, ako aj v ručiteľskom vyhlásení obsiahnutom v čl. III. Ubezpečenia. Podľa žalobcu v záhlaví Ubezpečenia je určito, jednoznačne, zrozumiteľne a nezameniteľne označený a zadefinovaný pojem „zodpovedná osoba“, ktorým je žalovaný v 2/ rade, pojem „kupujúci“, ktorým bola spoločnosť PARRE & GOPA, s.r.o., IČO: 36 660 035, v ktorej bol žalovaný v 2/ rade v čase podpisu Ubezpečenia jediným konateľom a jediným spoločníkom (majiteľom) a v článku I. Ubezpečenia aj pojem „predávajúci“, ktorým je žalobca. Okrem mena a priezviska žalovaného v 2/ rade v záhlaví Ubezpečenia je uvedené, že ide o konateľa a majiteľa dlžníka - spoločnosti PARRE & GOPA, s.r.o. - žalovaného v 1/ rade. Podľa žalobcu žalovaný v 2/ rade ako ručiteľ je dostatočne špecifikovaný, a to vyjadrením, že ide o konateľa dlžníka - spoločnosti PARRE & GOPA, s.r.o., IČO: 36 660 035. Po nahliadnutí do výpisu z obchodného registra spoločnosti PARRE & GOPA, s.r.o., v časti „štatutárny orgán“ bolo nepochybné, kto vykonával funkciu štatutárneho orgánu dlžníka v čase podpisu Ubezpečenia. Z listín uložených v zbierke listín žalovaného v 1/ rade vyplýva aj údaj o bydlisku a dátume narodenia žalovaného v 2/ rade ako ručiteľa. Žalobca poukázal na závery Najvyššieho súdu SR judikované v rozhodnutí, ktoré bolo zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR pod číslom 9/2002, podľa ktorého nepresnosti v označení účastníka zmluvy nespôsobujú neplatnosť zmluvy, ak je nepochybné, kto zmluvu uzavrel. Platí to pre akýkoľvek právny úkon, vrátane ručiteľského vyhlásenia. Podľa žalobcu osoba žalovaného v 2/ rade je v Ubezpečení dostatočne špecifikovaná a z týchto údajov je možné jednoznačne určiť, kto je žalovaným v 2/ rade. K tvrdeniu žalovaného v 2/ rade ohľadom údajného úmyslu ručiť za záväzky žalovaného v 1/ rade, vzťahujúceho sa výlučne na konateľstvo v obchodnej spoločnosti, ktorá je žalovaným v 1/ rade, žalobca uviedol, že toto tvrdenie popiera a považuje ho za účelové. Prípadná nevedomosť žalovaného v 2/ rade, resp. nesprávna predstava o právnom následku podpisu Ubezpečenia nemohla spôsobiť neplatnosť právneho úkonu, a preto nemôže byť na prospech žalovaného v 2/ rade. Je možné, že žalovaný v 2/ rade mohol Ubezpečenie ako zodpovedná osoba podpísať zámerne s tým, že v budúcnosti bude namietat, že úmyslom žalovaného v 2/ rade bolo ručenie vzťahujúce sa výlučne na konateľstvo v obchodnej spoločnosti, ktorá je žalovaným v 1/ rade. Obranu žalovaného v 2/ rade nemožno akceptovať, pretože žalovaný v 2/ rade mal pri podpise listiny postupovať s odbornou starostlivosťou, mal si ju prečítať, mal možnosť predmetnú listinu dať posúdiť právnikovi a následne zväziť, či ju podpíše alebo nie. Samotná funkcia konateľa vyžaduje postupovať s odbornou starostlivosťou. Z Ubezpečenia je zrejmé, že žalovaný v 2/ rade za aplikácie ust. § 303 Obchodného zákonníka vyhlásil žalobcovi, že ak žalovaný v 1/ rade nesplní voči žalobcovi akékoľvek záväzky vyplývajúce z kúpnej zmluvy alebo so zmluvou súvisiace, a to aj záväzok vzniknutý pred podpisom kúpnej zmluvy alebo akékoľvek záväzky, ktoré

vzniknú žalovanému v 1/ rade voči žalobcovi v budúcnosti zo zmluvných vzťahov, uspokojí v celom rozsahu každý takýto nárok žalobcu.

17. Žalobca sa nestotožnil s obranou žalovaného v 2/ rade o údajnej nepreskúmateľnosti, neúplnosti a nedostatočnom zistení skutkového a právneho stavu a ani s obranou o nesprávnosti, diskriminačnosti, nezákonnosti, resp. porušení princípu materiálnej spravodlivosti a práva na spravodlivý proces, pretože okresný súd riadne zistil skutkový stav veci, ktorý správne právne posúdil a nemohlo dôjsť k žiadnemu porušeniu práv žalovaného v 2/ rade. Závery žalobcu potvrdzujú aj predchádzajúce rozhodnutia súdov, ktoré posudzovali obdobné prípady, a to s odkazom na rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 11.05.2015, sp. zn. 60Cb/208/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31.10.2016, sp. zn. 41Cob/82/2016. Žalobca navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť s priznaním trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

18. K vyjadreniu žalobcu sa žalovaný v 2/ rade nevyjadril.

19. Proti dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 5Cb/17/2018-204 zo dňa 22. októbra 2019 v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný v 2/ rade. Uviedol, že dopĺňací rozsudok bol vydaný v rozpore s princípmi a pravidlami pre spravodlivé a zákonné súdne konanie. Žalovaný v 2/ rade namietal výrok dopĺňacieho rozsudku „I.“ označený v zhode s výrokom „I.“ v pôvodnom rozsudku a ďalej poukázal na samotné znenie oboch výrokov s tým, že ide o nepreskúmateľné a nevykonateľné rozhodnutie okresného súdu, keďže raz je povinný plniť žalovaný v 2/ rade a druhýkrát je povinný plniť žalovaný v 2/ rade spolu so žalovaným v 1/ rade. Žalovaný v 2/ rade namietal, že na vydanie dopĺňacieho rozsudku neboli splnené predpoklady ustanovené v CSP, pretože nešlo o konanie podľa ust. § 177 ods. 2 CSP, a teda vo veci malo byť nariadené pojednávanie, avšak okresný súd takéto pojednávanie nenariadil a rozhodol bez nariadenia pojednávania. Žalovaný v 2/ rade navrhol, aby aj dopĺňací rozsudok okresného súdu bol zmenený a žaloba zamietnutá, žalovanému v 2/ rade priznaná náhrada trov odvolacieho konania.

20. K odvolaniu žalovaného v 2/ rade sa vyjadril žalobca. Žalobca považoval dopĺňací rozsudok okresného súdu za zákonný a vydaný v súlade s predpismi procesného práva. Tento dopĺňací rozsudok okresný súd vydal z dôvodu potreby prepojenia povinnosti uloženej v pôvodnom rozsudku žalovaného v 2/ rade s povinnosťou pre žalovaného v 1/ rade. Podľa žalobcu týmto dopĺňacím rozsudkom sa zohľadnilo len to, že žalovaný v 1/ rade nepodal voči prvotne v upomínacom konaní vydanému platobnému rozkazu odpor, avšak odpor uskutočnil len žalovaný v 2/ rade, pričom ide o povinnosť oboch žalovaných, k plneniu ktorej bolo potrebné prepojenie povinnosti obidvoch žalovaných práve dopĺňacím rozsudkom. K tomu, že na konanie o dopĺňacom rozsudku nebolo nariadené pojednávanie žalobca uviedol, že okresný súd nariadil, a to dňa 02.10.2018 o 12,15 hod. konanie, pričom žalovaný v 2/ rade bol upovedomený, mal možnosť vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré považoval za relevantné. Podľa ust. § 225 ods. 1 druhá veta CSP, okresný súd v danom prípade skutočne opomenul rozhodnúť o časti predmetu konania, a to týkajúcej sa práve previazanosti povinnosti uloženej žalovanému v 2/ rade s povinnosťou žalovaného v 1/ rade. Z rozhodnutia okresného súdu vyplýva zrozumiteľnosť, logickosť takéhoto postupu, ktorá sa prejavila vo výroku dopĺňacieho rozsudku, ktorý je zrozumiteľne odôvodnený. Z dopĺňacieho rozsudku nevyplýva ani jeho nezákonnosť, ani arbitrárnosť. Navyiac, dopĺňacím rozsudkom sa nič nezmenilo na pôvodne zistenom skutkovom a právnom stave, preto v tomto smere nemožno hovoriť o nedostatočnom a neúplnom zistení skutkového stavu. Podľa žalobcu odvolanie žalovaného v 2/ rade proti dopĺňaciemu rozsudku je nedôvodné, a preto aj dopĺňací rozsudok žalobca navrhol potvrdiť s priznaním trov odvolacieho konania.

21. K vyjadreniu žalobcu, ktoré žalovanému v 2/ rade bolo doručené spolu s výzvou okresného súdu zo dňa 10. marca 2020 (č.l. 234 spisu prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu), žalovaný v 2/ rade do momentu konania a rozhodovania krajského súdu nezaslal stanovisko.

22. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ustanovenia § 379, § 380 ods. 1 CSP, na základe podaného odvolania žalovaným v 2/ rade a postupom bez nariadenia pojednávania verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením a dopĺňací rozsudok (ďalej len „rozsudok“ - v správnom gramatickom tvare) potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

23. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného v 2/ rade bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/106/2020, 13Cob/107/2020-246 zo dňa 10.09.2020, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 13.10.2020 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnemu vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

24. Primárne krajský súd uvádza vo vzťahu k odvolacím dôvodom žalovaného v 2/ rade voči rozsudku okresného súdu, že tieto nevyhodnotil ako relevantné a v celom rozsahu sa stotožnil so závermi okresného súdu.

25. Jedným z odvolacích dôvodov žalovaného v 2/ rade bola námietka, že rozsudok okresného súdu nespĺňa náležitosti vyžadované ust. § 220 ods. 2 CSP, t.j. že podľa žalovaného v 2/ rade je rozsudok okresného súdu nepreskúmateľný, nedostatočne odôvodnený a dopĺňací rozsudok žalovaný v 2/ rade považoval za nepreskúmateľný, nevykonateľný a za zmätočné rozhodnutie. Podľa žalovaného v 2/ rade na vydanie dopĺňacieho rozsudku neboli splnené predpoklady vyžadované Civilným sporovým poriadkom a navyše výrok v napadnutom dopĺňacom rozsudku je označený ako výrok „I.“, teda zhodne s výrokom „I.“ v pôvodnom rozsudku. Žalovaný v 2/ rade k rozsahu uvedených odvolacích dôvodov mal za to, že došlo k zásahu do práv a oprávnených záujmov žalovaného v 2/ rade, navyše, keď dopĺňací rozsudok bol vydaný bez nariadenia pojednávania.

26. Krajský súd k týmto odvolacím dôvodom žalovaného v 2/ rade uvádza, že ani jeden z nich nebol relevantný. Krajský súd má za to, že odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu v spojení s opravným uznesením a odôvodnenie dopĺňacieho rozsudku má atribúty vyžadované ust. § 220 ods. 2 CSP, keďže okresný súd v zákone požadovanom a dostatočnom rozsahu vyjadril skutkové zhodnotenia a právne závery. Okresný súd sa jasným, zrozumiteľným a určitým spôsobom vyjadril k rozhodným dôkazom pre vyhodnotenie postavenia žalovaného v 2/ rade ako ručiteľa vo vzťahu k žalobcovi ako veriteľovi. Okresný súd vyhodnotil kľúčové listiny pre správny skutkový a právny záver, že žalovaný v 2/ rade má postavenie ručiteľa. K náležitému odôvodneniu napadnutého rozsudku okresného súdu krajský súd poukazuje na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR, ako aj Ústavného súdu SR, podľa ktorej odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka konania na spravodlivý proces. Ani judikatúra ESLP nevyžaduje, aby v odôvodnení rozhodnutia bola daná odpoveď na každý argument účastníkov konania. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné a k tomuto zo strany okresného súdu v napadnutom rozsudku došlo.

27. Krajský súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 252/04 zo dňa 31. augusta 2004, podľa ktorého „...právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo že boli prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov.“ Krajský súd uvádza, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu za dôkaznej povinnosti sporových strán vykonal dokazovanie pre posúdenie uplatneného nároku žalobcu voči žalovanému v 2/ rade, a preto nemohlo dôjsť ani k porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie.

28. Krajský súd sa oboznámil s napadnutým rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 5Cb/17/2018-97 zo dňa 2. októbra 2018 a dopĺňacím rozsudkom okresného súdu č.k. 5Cb/17/2018-204 zo dňa 22. októbra 2019 a konštatuje, že nedošlo ani k zmätočnosti pri dopĺňacom rozsudku tak, ako to namietal žalovaný v 2/ rade v podanom odvolaní zo dňa 09.12.2019. Krajský súd uvádza, že nepochybne dopĺňací rozsudok výrokom I. dopĺňal výrok rozsudku okresného súdu č.k. 5Cb/17/2018-97 zo dňa 2. októbra 2018, a to výrok I., preto došlo k takémuto označeniu výroku aj v rámci dopĺňacieho rozsudku, keďže ním sa vyjadroval len spôsob plnenia žalovaným v 2/ rade, ktorý spôsob bolo nevyhnuté prepojiť k statusovému postaveniu žalovaného v 2/ rade ako ručiteľa vo vzťahu k žalobcom uplatnenej požiadavke

už v podanej žalobe o plnení nielen žalovaným v 2/ rade, ale aj žalovaným v 1/ rade ako dlžníkom za stavu, keď o povinnosti žalovaného v 1/ rade bolo rozhodnuté platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 34Up/72/2018 zo dňa 2. marca 2018, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 06.04.2018. Krajský súd považuje za potrebné dodať, že postupu okresného súdu, a to vydaniu dopĺňacieho rozsudku predchádzalo vrátenie veci krajským súdom podaním zo dňa 04.06.2019, keď za stavu právoplatnosti platobného rozkazu voči žalovanému v 1/ rade bolo potrebné vyjadriť previazanosť uloženej povinnosti žalovanému v 2/ rade v napadnutom rozsudku s povinnosťou žalovaného v 1/ rade podľa právoplatného platobného rozkazu voči žalovanému v 1/ rade tak, ako spôsob plnenia požadoval žalobca v podanej žalobe, čo zodpovedá aj žalobcom vyjadrenému postaveniu žalovaného v 1/ rade ako dlžníka a žalovaného v 2/ rade ako ručiteľa.

29. K odvolaciemu dôvodu žalovaného v 2/ rade, že v prípade vydania dopĺňacieho rozsudku nebolo nariadené pojednávanie, krajský súd z obsahu spisového materiálu zistil, že podľa úpravy na čl. 195 spisu boli právni zástupcovia žalobcu a žalovaného v 2/ rade prizvaní na termín 22.10.2019 o 12,30 hod., do pojednávacej miestnosti č. 3 Okresného súdu Námestovo, vo veci vydania dopĺňacieho rozsudku, vyhlásenia ktorého podľa zápisnice zo dňa 22. októbra 2019 (č.l. 203 spisu) sa zúčastnil len zástupca žalobcu. Je pravdou, že v súvislosti s dopĺňacím rozsudkom došlo k jeho vyhláseniu bez nariadenia pojednávania. I napriek tomuto právnomu stavu krajský súd konštatuje, že nenastal taký zásah do práv žalovaného v 2/ rade, ktorým by bol vylúčený z jeho práva na spravodlivý proces. K správnosti svojho záveru krajský súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 69/2017, z ktorého vyplýva, že pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva; ide napríklad o právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti). Aj na základe tohto rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky krajský súd má za to, že ak pri vydávaní dopĺňacieho rozsudku nebolo nariadené pojednávanie, tak takýmto postupom nedošlo k zásahu do práva na spravodlivý proces v takej miere a intenzite, čo by malo spôsobiť zásah do práv a oprávnených záujmov žalovaného v 2/ rade. Odvolací súd má za to, že hoci vydaniu dopĺňacieho rozsudku okresným súdom nepredchádzalo nariadenie pojednávania podľa ust. § 177 CSP, uvedené neznamenal zásah do práv žalovaného v 2/ rade. Vyplýva to z toho, že dopĺňacím rozsudkom sa „len“ vyjadroval spôsob plnenia, previazanosti plnenia medzi žalovaným v 1/ rade a žalovaným v 2/ rade, t.j. medzi žalovaným v 1/ rade ako dlžníkom a žalovaným v 2/ rade ako ručiteľom za vzatia toho, že je tu právoplatný platobný rozkaz voči žalovanému v 1/ rade ako dlžníkovi. Práve dopĺňacím rozsudkom okresného súdu sa zabezpečila ochrana práv žalovaného v 2/ rade pri plnení, pokiaľ bude plniť žalovaný v 1/ rade ako dlžník v rozsahu tohto poskytnutého plnenia nebude plniť žalovaný v 2/ rade. Krajský súd dodáva, že dopĺňacím rozsudkom okresného súdu sa zabezpečila ochrana práv žalovaného v 2/ rade ako ručiteľa pri plnení žalovaným v 1/ rade ako dlžníkom, čo dopadá na žalovaného v 2/ rade. Pokiaľ aj okresný súd nenariadil pojednávanie na dopĺňací rozsudok, tento je v záujme ochrany práv žalovaného v 2/ rade ako ručiteľa, pretože inak by v rámci exekúcie mohlo nastať, že veriteľ rovnaké plnenie bude požadovať tak od žalovaného v 1/ rade ako dlžníka, ako aj od žalovaného v 2/ rade ako ručiteľa.

30. Ďalším odvolacím dôvodom žalovaný v 2/ rade namietal postup okresného súdu a jeho závery pri skutkovom a právnom zhodnotení listín predložených žalobcom, z ktorých okresný súd vyvodil, že žalovaný v 2/ rade ako fyzická osoba je ručiteľom. Krajský súd uvádza, že ani v tomto smere nebola zistená relevantnosť odvolacieho dôvodu žalovaného v 2/ rade. Žalovaný v 2/ rade v odvolaní poukázal na obsah listín, z ktorých podľa jeho názoru jednoznačne vyplýva, že ručiteľský záväzok prevzal konateľ žalovaného v 1/ rade, ktorým síce bol v tom čase žalovaný v 2/ rade, avšak existencia záväzku sa viazala práve na funkciu konateľa a nie na fyzickú osobu, ktorej identifikácia ani nevyplýva z ručiteľského záväzku. Žalovaný v 2/ rade namietal výklad právnych predpisov, výklad listín, pretože pokiaľ boli použité formulácie a pojmy, ktoré bolo možné vykladať rozdielne, aj podľa judikatúry Ústavného súdu SR bolo spravodlivé ich vykladať v prospech strany, ktorá zmluvu nenapísala, v danom prípade Ubezpečenie ako ručiteľskú listinu pripravoval žalobca, preto rozdielnosť výkladu pojmov nie je možné prijať na ujmu postavenia a práv žalovaného v 2/ rade. Žalovaný v 2/ rade aj v odvolacom konaní zotrval na tom, že ako fyzická osoba nepodpísala žiadnu zmluvu, ani ručiteľský záväzok na zaplatenie dlhu žalovaného v

1/ rade voči žalobcovi, keďže ako fyzická osoba ani údajmi nebol identifikovaný v žiadnej takejto listine. Žalovaný v 2/ rade sa v odvolacom konaní domáhal aplikácie výkladových pravidiel.

31. Vo vzťahu k odvolaciemu dôvodu žalovaného v 2/ rade o potrebe aplikácie výkladových pravidiel krajský súd uvádza, že ich aplikáciu je potrebné uskutočňovať v rámci vopred stanovených hraníc. Výkladom nemožno už urobený prejav vôle dopĺňať, meniť, či dokonca nahrádzať (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/9/2008 z 28.02.2008, sp. zn. 4 Obdo/52/2018 z 29. novembra 2018). Aplikáciou výkladových pravidiel nemožno ani zmluvu dopĺňať o chýbajúce náležitosti. Vo všeobecnosti platí, že výklad právneho úkonu môže smerovať len k objasneniu toho, čo bolo v úkone prejavené. Výkladom právneho úkonu ale nemožno meniť zmysel právneho úkonu, dotvárať alebo dopĺňovať jeho obsah, či meniť obsah inak jasného a zrozumiteľného právneho úkonu. Je nepochybné, že výkladové pravidlá nemôžu nastúpiť, pokiaľ je právny úkon dostatočne a zrozumiteľne, určitým spôsobom zachytený v texte listiny. Krajský súd sa oboznámil s listinným dôkazom označeným ako Ubezpečenie pre predávajúceho, ktorým bol žalobca (č.l. 14 spisu) zo dňa 10.11.2016, ktoré ako právny úkon je potrebné hodnotiť v kontexte celého jeho obsahu a údajov v ňom vyjadrených. Nepochybne išlo o ručiteľské vyhlásenie zo dňa 10.11.2016 podľa aj čl. III. tohto Ubezpečenia pre žalobcu ako veriteľa a predávajúceho, ktoré bolo podpísané žalovaným v 2/ rade.

32. V zmysle ust. § 303 Obchodného zákonníka, kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nesplnil určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom.

33. Nepochybne ručenie v zmysle systematického začlenenia je v tretej časti Hlava I Diel VI Obchodného zákonníka označenom ako Zabezpečenie záväzku, Oddiel 3 Ručenie. Ručiteľ svojím vyhlásením v podstate ubezpečuje veriteľa (zabezpečuje záväzok), že bude plniť veriteľovi ak nebude plniť dlžník, resp. ak záväzok nesplní dlžník. Vo vyhlásení ručiteľa je žalovaný v 2/ rade označený menom a priezviskom D. H., s vyjadrením funkcie u kupujúceho, a to u žalovaného v 1/ rade (dlžníka) ako majiteľ, uvedením obchodného mena, IČO žalovaného v 1/ rade ako kupujúceho. Z celého obsahu určitej a zrozumiteľnej listiny označenej ako Ubezpečenie pre predávajúceho vyplýva ručiteľské vyhlásenie žalovaným v 2/ rade, že splní záväzok, ak tento nebude plniť žalovaný v 1/ rade ako dlžník, pričom toto Ubezpečenie dal žalovaný v 2/ rade ako fyzická osoba. Vymedzenie jeho funkcie u dlžníka, a to u žalovaného v 1/ rade ako kupujúceho na tomto ručiteľskom vyhlásení uskutočnenom žalovaným v 2/ rade nič nezmenilo. Krajský súd dodáva, že z ručiteľského vyhlásenia označeného ako Ubezpečenie pre predávajúceho z kontextu celého obsahu tohto právneho úkonu vyplýva, že žalovaný v 2/ rade uvedený menom a priezviskom ako pán D. H., s vyjadrením označenia ako „zodpovednej osoby“ v čl. III. v zmysle § 303 Obchodného zákonníka vyhlasuje predávajúcemu, ktorým podľa článku I. tohto ručiteľského vyhlásenia, resp. Ubezpečenia je žalobca BEKWOODCOTE s.r.o., so sídlom Odborárska 52, 831 03 Bratislava, IČO: 31 364 951 (ďalej iba ako „predávajúci“), že ak kupujúci nesplní voči predávajúcemu akýkoľvek záväzok vyplývajúci z kúpnej zmluvy alebo záväzok s kúpnuou zmluvou súvisiaci, uspokojí ho práve zodpovedná osoba v celom rozsahu každý takýto nárok predávajúceho. Kupujúci v ručiteľskom vyhlásení, resp. Ubezpečení k predávajúcemu má postavenie dlžníka, ktorým je žalovaný v 1/ rade uvedený pod pôvodným obchodným menom PARRE & GOPA, s.r.o., IČO: 36 660 035.

34. Jasným, zrozumiteľným a nezameniteľným spôsobom sú v ručiteľskom vyhlásení označenom ako Ubezpečenie pre predávajúceho vyjadrené pozície jednotlivých subjektov, t.j. predávajúci - žalobca ako veriteľ, kupujúci - žalovaný v 1/ rade ako dlžník a žalovaný v 2/ rade ako fyzická osoba - ručiteľ, resp. v listine Ubezpečenie pre predávajúceho uvedená ako „zodpovedná osoba“, ktorá v zmysle ust. § 303 Obchodného zákonníka vyhlásila predávajúcemu, t.j. žalobcovi ako veriteľovi, že ak kupujúci, a to dlžník - žalovaný v 1/ rade nesplní voči predávajúcemu akýkoľvek záväzok z kúpnej zmluvy, tak ho uspokojí žalovaný v 2/ rade ako zodpovedná osoba voči žalobcovi ako veriteľovi. Takéto rozdielne postavenie predávajúceho, kupujúceho, zodpovednej osoby ako ručiteľa, potom nemá priestor pre odvolací dôvod žalovaného v 2/ rade, že ručiteľský záväzok prevzal nie ako fyzická osoba - žalovaný v 2/ rade, ale ako konateľ žalovaného v 1/ rade. Krajský súd dodáva, že takéto diferencovanie subjektov v ručiteľskom vyhlásení označenom ako Ubezpečenie pre predávajúceho, t.j. vyjadrenie predávajúceho (veriteľa), vyjadrenie kupujúceho (dlžníka) a vyjadrenie zodpovednej osoby ako ručiteľa, t.j. žalovaného v 2/ rade, nemohlo viesť k inému záveru, než len k určitej ručiteľského vyhlásenia uskutočneného žalovaným v 2/ rade ako fyzickou osobou, ktorá v tom čase bola identifikovaná aj svojim postavením, ktoré mala u dlžníka, a to žalovaného v 1/ rade (kupujúceho) v pozícii konateľa. Tento údaj však nijakým spôsobom, vzhľadom k obsahu celej listiny - Ubezpečenie pre predávajúceho ako ručiteľské vyhlásenie

žalovaným v 2/ rade zo dňa 10.11.2016, nemohol poprieť určitosť ručiteľského vyhlásenia žalovaným v 2/ rade. Krajský súd na základe týchto zhodnutí vo vzťahu k odvolacím dôvodom žalovaného v 2/ rade uvádza, že nebol tu priestor na použitie výkladových pravidiel, ak tu bol nezameniteľný a určitý právny úkon ručiteľského vyhlásenia v celosti obsahu jeho znenia, na ktorú komplexnosť je potrebné nazerať a týmto spôsobom hodnotiť ručiteľské vyhlásenie - Ubezpečenie pre predávajúceho zo dňa 10.11.2016, uskutočnené žalovaným v 2/ rade ako ručiteľom.

35. V právnom úkone vyhlásenia ručiteľa, a to žalovaného v 2/ rade, označeného ako Ubezpečenie pre predávajúceho je konkrétnym a určitým spôsobom vyjadrený predmet ručiteľského zabezpečenia, keď išlo o zabezpečenie záväzkov žalovaného v 1/ rade ako dlžníka z uzavretej kúpnej zmluvy. Krajský súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1M ObdoV 11/2011, z ktorého vyplýva, že „Ručenie predstavuje významný zabezpečovací inštitút obchodného práva, ktorým možno zabezpečiť peňažný alebo nepeňažný záväzok dlžníka. Právnu úpravu ručenia v rámci Obchodného zákonníka treba považovať za komplexnú, existujúcu paralelne popri taktiež ucelenej úprave obsiahnutej v Občianskom zákonníku (§ 546-550). Záväzok ručiteľa a dlžníka je záväzkom akcesorickým, pričom jeho vznik a trvanie sú priamo podmienené existenciou hlavného záväzku medzi veriteľom a dlžníkom.“ Okresný súd správne postupoval, ak na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia Obchodného zákonníka. Krajský súd upriamuje pozornosť na obsah inštitútu ručenia ako akcesorického zabezpečovacieho inštitútu, ktorý má väzbu k záväzku dlžníka voči veriteľovi. Ručenie žalovaným v 2/ rade bolo prevzaté jeho písomným vyhlásením obsiahnutým v úkone označenom ako Ubezpečenie pre predávajúceho zo dňa 10.11.2016. To, že od momentu ručiteľského vyhlásenia žalovaným v 2/ rade u dlžníka, a to u žalovaného v 1/ rade došlo k zmene v osobe konateľa, spoločníka, je bez vplyvu na právne postavenie žalovaného v 2/ rade ako ručiteľa. Ako bolo zhodnotených krajským súdom vyššie, ručiteľské vyhlásenie uskutočnil žalovaný v 2/ rade, a preto záväzky z takéhoto vyhlásenia sa vzťahujú na žalovaného v 2/ rade. Primerane krajský súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1M Obdo 2/2006 zo dňa 27. februára 2008 z ktorého vyplýva, že nebol akceptovaný názor súdov nižšieho stupňa v tom, že k zániku ručenia by malo dochádzať stratou identity okruhu spoločníkov u spoločnosti s ručením obmedzeným v postavení dlžníka a spoločnosti v postavení ručiteľa, keďže takýto výklad by bol v rozpore s inštitútom ručenia ako jedného zo spôsobov zabezpečenia záväzku, ktorý je ako akcesorický záväzok podmienený existenciou hlavného - zabezpečovaného záväzku. Ďalej Najvyšší súd Slovenskej republiky vyjadril, že takýto prístup by pripúšťal možnosť zániku ručenia v dôsledku právneho úkonu spoločníka ručiteľa, znamenal by nežiaduce oslabenie tohto inštitútu a neprímeraný zásah do právnej istoty, najmä pre veriteľa, v prospech ktorého tento inštitút slúži a existencia ktorého mohla byť rozhodujúcou skutočnosťou pri vzniku záväzku. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací sa stotožnil s názorom, že prevod časti obchodného podielu v čase vzniku záväzku jediného spoločníka na tretiu osobu po vzniku zákonného ručenia, nespôsobil zánik ručiteľského záväzku a pre jeho zánik platia ust. § 311 Obchodného zákonníka. Krajský súd preto uvádza, že ak po prevzatí ručiteľského záväzku žalovaným v 2/ rade nastala personálna zmena u žalovaného v 1/ rade, t.j. zmena konateľa, spoločníka, keď žalovaný v 2/ rade ako ručiteľ už nie je konateľom žalovaného v 1/ rade, táto skutočnosť bola bez vplyvu na existujúci záväzok žalovaného v 2/ rade ako ručiteľa.

36. Ak žalovaný v 2/ rade v odvolaní podotýkal, že nikdy nebol žalobcom vyzvaný na úhradu dlžnej sumy, ktorá je predmetom súdneho konania, tak výzvou na plnenie v zmysle ustálenej judikatúry všeobecných súdov je aj doručená žaloba, ktorou sa veriteľ domáha splnenia záväzku súčasne od dlžníka, ako aj od ručiteľa (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo 248/98).

37. Krajský súd uvádza, že námietka žalovaného v 2/ rade podaná hoci len z opatrnosti, že spor má byť rozhodnutý v rozhodcovskom konaní nebola opodstatnená. K tomuto krajský súd poukazuje na Rámcovú kúpnu zmluvu č. 2017/2190/TM-36660035 zo dňa 10.11.2016, čl. IX Záverečných ustanovení bod 10., v ktorom žalobca ako predávajúci a žalovaný v 1/ rade ako kupujúci dohodli, že ak zmluvná strana podá návrh na začatie konania, je oprávnená tento podať aj na všeobecný súd a v prípade začatia súdneho konania sa ustanovenia o riešení sporu pred jediným rozhodcom na toto konanie nepoužijú. Pokiaľ žalobca sa obrátil podanou žalobou na súd, tak v zmysle tohto dojednania sa zmluvné ustanovenia o riešení sporu pred jediným rozhodcom nepoužijú, a preto ani v tomto smere odvolací dôvod žalovaného v 2/ rade nebol relevantný.

38. Ani jeden z odvolacích dôvodov žalovaného v 2/ rade nebol relevantný, preto vo vyvolanom odvolacom konaní krajský súd rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správne rozhodnutie.

39. Krajský súd v súvislosti so svojimi zhodnoteniami a závermi vyjadrenými v odôvodnení svojho rozsudku uvádza vo väzbe k rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo 147/2011 zo dňa 25.04.2012, že ako odvolací súd, ktorý sa stotožnil so závermi okresného súdu neporušil zákon, ak v odôvodnení svojho rozhodnutia skonštatoval správnosť dôvodov rozhodnutia okresného súdu a navyše tiež rozviedol vlastnú argumentáciu.

40. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorému voči žalovanému v 2/ rade bol priznaný nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady trov konania rozhodne okresný súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.